

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δευτέρα 28 'Ιουλίου 1930

Χάρις εἰς τὴν ἀνενημερότητα τοῦ
Φιλιάταις ἀνταποκριτοῦ μας, δὲν

Ἐπὶ τοῦ Συλλόγου τῶν Βουλευτῶν
ροτῶν μᾶς ἀπεστάλη ἡ κάτωθι δι-
αμυστική.

«Δὲν παρήλθον δύο ἡμέραι ἀφ' ἡ-
εὶς τὸ Προεδρικὸν Μέγαρον ἀντηλλάγη-
σαν θερμαὶ προσφωνήσεις, μεταξὺ τοῦ
Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
καὶ τοῦ προεβουτοῦ τῆς «Ἀβαντίς, ὅπο-
τε ἐδόθη ἀναισθάντης ὡμῇ διὰ τὰς σχέ-
σεις μεταξὺ τῶν δύο Λαῶν «ὧν συνδε-
μένων διὰ συγγενείας ἔξ οἴματος»
μέρους τοῦ Πολιτικοῦ Δικαστηρίου τῶ
Τιράνων, ὅπερ κατεδύκασεν τὸν δημοδι-
δασκαλον Οἰκονομίδην εἰς 12 ἐτῶν ἐλ-
κτὴν καὶ τοὺς ἐμπόρους Μιχ. Λίττον
καὶ Ἀντώνιον Μουζιάναν εἰς δ' αὐτῶν ἐτῶν
τοιαύτην, διὰ τὴν κοινὴν καὶ ἀσύστα-
τον κατηγορίαν, ὅτι διένεμον χρημῆ-
τας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς δι-
δασκάλους τῆς ἑλληνικῆς Μειονότητος.
Δὲν εἶναι ἐντελὲς σοβαρὸν νὰ θέλω-
μεν ἀποδεξώμεθα τὸν κοινὸν τῆς κατηγο-
ρίας ταύτης, ὅταν ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μὴ
πῶς ἐργάζονται καὶ Σχολεῖα τῆς ἑλληνικῆς
Μειονότητος ἐν Ἀβαντίᾳ, ἐκείναι οὐ
λῶς τε, εἰς τινι τῶν ἑλληνοφόνων με-
τὰ τὴν πίεσιν καὶ τὸν τρόμον τοῦ Ἀ-
στὸς Τουρκαλβανοῦ Ἀστυομένου, ὁ ὅπο-
δεν παραλείπει νὰ παρακολουθεῖ μὴ μ-
ακούσῃ ἀπὸ τὸν διδασκαλον τῆς ἑλληνι-
κῆς, τὴν λέειν «Ἑλλὰς» διὰ νὰ
ὀδηγήσῃ εἰς τὸ Πολιτικὸν Δικαστήριον
τὴν κατηγορίαν τῆς ἐσχάτης προδο-
ας. Ἀν ἐπισκεφθῇ οἰοδοῦνται ἀμε-
λῶς καὶ σήμερον τὴν Ἀβαντίαν,

μας εἴπη ἐπανερχόμενος· «Πολίτευμα
 Ἀχαλίνωτος δικτατορί· χειροτέρα τῆς Χ
 μεικτῆς. Σκοπὸς δὲ, ἡ ἐκρίσις πάσης
 λήνιγς· συνειδήσεως, ἀλλὰ καὶ, εἰ δυνατόν,
 καὶ τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς τοιαύτης
 Ἐπίσης ἔλλυψις τέλει πάσης ἑλληνικῆς
 παιδείσεως· τῆς Μειονότητος ἐν Βορείῳ
 πέριφ, συλλήψας, προγραφαὶ καὶ κατα
 καὶ τῶν Ἑλλήνων προεκρίτων διὰ τ
 κομμικότερα, τῶν κατηγοριῶν».
 »Καὶ τὰ μέσα ταῦτα ἤρξαντο ἐφαρ
 ζόμενα σχεδὸν ἀπὸ τῆς συστάσεως
 Ἀββενικὸν κράτους, ἐνετάθησαν ὅλ
 κας ὀλλγόν, ἀπὸ δὲ τῆς δημιουργίας
 Ἐκκλησιαστικοῦ Ζητήματος, κατέστησαν
 φόρηται. Ἐπισήμανσις ἀδρόων φιλη
 χων προσώπων ὡς «προσταγανδισ
 καὶ τρομοκρατίας τῶν πάντων. Καὶ
 πώς ἡ τρομοκρατικὴς περιορίζεται το
 χιστὸν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἐπικρατείας
 Ἀββανικῆς; Εἰναὶ ἀπὸστεινόν, ἀλλ
 θές, ὅτι καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς
 νίας ἐπεκτείνεται οὕτως. Δὲν εἶναι δὲ
 θέλον ὑπερβολικὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι τ
 Ἑλλάδι· Διπλωματικὰ ἀββανικὰ Κέ
 τεύον νὰ μεταβληθῶν εἰς τρομερ
 φίας, ἐνσπεύρονται τὸν τρομὸν καὶ τὸν
 νικὸν εἰς τοὺς ἀντιχρῖς Βορειοπερι
 Ἐναντί τῆς καταστάσεως αὐτῆς· οἱ Β
 ηπειρωταί, δὲ δομένῳ οὐκ ἔχοντες ἀσ
 ἔφθασαν εἰς τὸ ἀπροχώρητον, διὰ

(1) Σ. τῆς «Ελευθερίας». Δὲν γ
 ζομεν τί συμβαίνει ἀλλ' ἀλλαχοῦ,
 ἐν Ἰωαννίνοις οὐδόλωσ συμβαίνει

